

**עין משפט**
**גד מצוה**

לֹא אֶמְנִי פִּיהַּ מִהֲלִי גִירוֹשָׁן הַלֵּכָה יֵאֵמַר כִּשְׁנֵי ג' טוֹשֵׁעַ אֲהִיעַ סִי קֶלֶט סִטִּי יֵי:
לֹא בִּג מִיִּי שֶׁסְּהֵלֶה וְטוֹשֵׁעַ שֶׁסְּסִיף ט:

לַבִּי דָּהּ וּמִיִּי שֶׁסְּפִיג הַלֵּכָה הִי סָמָה שֶׁסְּטוֹשֵׁעַ אֲהִיעַ סִימֵן קָמַח סִיף א:

ד' מִיִּי שֶׁסְּפִלָּה כִּיחַי:
ח' מִיִּי שֶׁסְּהִלָּה כִּה טוֹשֵׁעַ שֶׁסְּסִיף קָמַח סִיפִלָּה:

**מוסף רש"י**

**כתב** לשום מלכות שאינה הוגנת. סופר שהיה נזרך למנות מלכס ישראל, או לשם מלכות אחרת. כגון לשם מלכס רומי ומנא קרי לה שאינה הוגנת משום שאין להס לא כתב ולא לשון כדמתיב (עובדיה) א. בוי אתה מזה (יבמות א:). תצא מזה ומזה. אס ניסת באתו גט (שם). ואלא למיזנות. ואפילו מה שגלה ואכלה תמתי. (יבמות יט). ואלא בלאות. ואפי' שחקת נגדיס שזיו לה לא תואל. (שם). ויהו ממזר מזה ומזה. אס ילדה משני ממזר גמור ואס שזו החמירה ראשון וילדה לו חר ממזר מדרבנן. (שם).

סכאן שירי לעמוד האב

**כל** עריות שאמרו עדותיהן מותרות. לשוק כלל חללה יבום, כגון ט"ו נשים. הלבו הצרות האלו ונישוא. לשוק ומנאלת הערוה חלונת, ועוד שחקקה למה לטוס למפרס. עדות חלונת אינה פוטרת למה, לחלונות מקח טעות הוא וללא שטתו היא ולכן זו למה ערוה וחקקה ליסס כדתנן (יבמות ב:) וכולן שמתו או שמתו או שנמלא חלונת לזכותן ומותרות, תלא הגדה מזה ומה (יבמות א:). ובהבנת את יבמותו והלכה צרחה ונישואת אחרת. שנפטרס ציטוס חתרת, ובנמצאה וכן שהיתה אילונת. ואין ינאלת פוטרת למה כדאמר (שם יב). פרט לחלונות שאינה יולדת. תצא. למה מזה שניסת לו ומיכתה, ור' עקיבא היא לעצור חייבי לאחן כגון ינמה לשון כחייבי כרמות כלשת איס ממס (שם א:). כתב סופר גט לאיני רושור לאשה. שהנכס נתון עבר הגט והאשה כותבת שובר לנכות כותבת מן בעלה ולמה לו הסוכר, שסל לא היתה נותנת לו שובר לא יפרע לה כתובה (שם). ונתנה זה לזה. סבורה זו לקבל גט מיד בעלה וקבלה שובר והיא נתנה לו גט (שם). כי יתיבתו בשילי. שזיו והיני מקומות הן (שם קסח).

**פסקי ר"ד**

**בתנ"י** בשי"א פוטר אדם את אשתו בנט ישן וב"ה אורסירס איהוה גט ישן כל

שנתיחד עמה מאחר שכתבו לה. במאי קמפלגי ב"ש סברי לא אמרינן גזירה שמא יאמרו גיטה קודם לבנה וב"ה סובירס אמרינן גזירה שמא יאמרו גיטה קודם לבנה. פי' שנתיחד עמה לאחר שכתבו לה גזרינן שמא תתעבר ואם יגרשנה בנט זה שומנו קודם לעיבורה יאמרו העולם בראותן זמן גיטה קודם כי מאז נתגרשה וכשבא עליה גירשותה היתה ובעילתו היתה בעילת זנות ומזנות נולד הבן הוזה: אמר ר' אבא אמר שמואל ואם נשאת לא תצא איכא דאמרי אמר ר' אבא אמר שמואל אם נתגרשה בו תינשא לכתחלה פי' דגט כשר הוא שאפילו נתיחד עמה עכשיו כשמוסר לה הגט עוקר כל קידושין הראשונים ואינה צריכה גט אחר ומפני חששא זו אין מצריצין אותה גט אחר (ראפילו איתמר כדבריהם הולד כשר): **בתנ"י** כתב לשם מלכות שאינה הוגנת לשם מלכות מדי לשם מלכות ויין לבנין הבית לחורבן הבית היה במזרח וכתב במערב ידיה ולא בהפרת נדריה היתה בת ישראל פסלה מן הכהונה בת לוי מן המעשר בת כהן מן התרומה אין יורשיו של זה יורשיו של זה ואחיו של זה חולצין ולא מיבמין שינה שמו ושמה שם עירו ושם עיריה תצא מזה ומזה וכל הדרכים האלו בה (ל) אם היה בדרך וכתב הגט בשנת כך וכך למלכות פרס ולא שם המלך המולך: ואמאי קרי לה מלכות שאינה הוגנת שאין לה לא כתב ולא לשון אלא מאומה אחת לקחו והיינו דכתיב (עובדיה א) בוי אתה מאד

**עמ:**

**והא** דאמר רב יהודה אמר שמואל א לא יעמוד אדם בגג זה ב'ו'. וא"ת והא שמואל פסיק כר"ש דאמר גגין רשות אחד הן ב' כל גגות (עירובין דף סה). וי"ל דהכא להולץ ננג לבית קאמר א וא"ת א"כ אמאי נקט מנגו של חצירו אפי' מנג של עמנו לא יקלט להולץ

לציתוי ב לפי שגגו נפךך נגג של חצירו שהוא אסור לו וי"ל דשמואל סבר התם דאפי' במחילות שאינן ניכרות אמרינן גוד אסיק מחילות הבית למעלה ומותר לטלטל מנג ג לבית ד ומיהו אכן כרצ קי"ל דמלמך מחילות ניכרות ומיהו לישאנ דכסם עדירין חלוקין למטה כו' משמע דמנג נגג קאמר ושמא שמואל נמי נקט מילתיה ככולי עמלא לרבנן מנג נגג לר"ש מנג לבית וא"ת מאי קמ"ל שמואל מתני' היא ברש פ' כל גגות (שס דף פט). ה וי"ל קמ"ל אפילו קליטת גשמים שלא נחו בגגו של חצירו ואפי"ה דירין חלוקין למר כדאית ליה ולמר כדאית ליה (והכי הוה מצי לאיתוי מתני' אלא דניחא ליה לאיתוי מילתא דשמואל יט): **פנימית** גופיהו צינ משועבדות **פנימית** גופה במחיצות החיצונות **מיגשרה**. מה שפירש בקונט' שמחילות החיצונות משועבדות לפנימיות לאו דוקא משועבדות דל"כ אדמפלגי צינ חצרות לקופות ליפלוג בחצרות גופייהו צינ משועבדות לשאינס משועבדות אלא טעמא כיון שהמחילות החיצונות קבועות ועמידות לישאר שם חשיבא פנימית מינטרא צהו ומיירי כשמחילות החיצונות

מפסיקות צינ חילונה לפנימית דאי אין מפסיקות כשהגיע הגט לאחיר פנימית<sup>(ט)</sup> ולא נכנס תוך מחילות אלא<sup>(ז)</sup> מגורשת הא אינו משמחר מפני צינ חילונה וא"כ לא חשיב חצר המשתמרת כדפריך גבי עובדא דר"ג וחקינס ב"מ (דף יא:). וכי צלז שדהו היו עומדין אע"פ שהתבואה היתה בציטו של ר"ג שהיה משמחר כדמוכח בירושלמי<sup>(ח)</sup> שכבר היה בציט מ"מ לא הויל משתמרת לגבי וקניס מפני צינ ציטא של ר"ג ועוד י"ל דמיירי צאין מחילות החיצונות מפסיקות<sup>י</sup> ומיירי שהאשה עומדת בלז חצרה הלכך הוי חצר המשמחרת ע"י מחילות החיצונות ללא לישידאי זיקא לרה"ר אבל גבי וקניס לא היו עומדין בלז הבית והא דאמרינן בשליה השואל (שס דף קב). דהזבז של בעל הבית פי' של משכיר בתורי דלתו ליה נעמלא דקנתה לו חצרו אע"פ שאינה משתמרת מן י"ל שוכר י"ל דמיירי שיש גם למשכיר בית באתו חצר דהוי עומד בלז חצרו אי נמי שוכר הוי כמו שומר ושלומו של משכירי: **ד'הא** א לא נה. פי' בקונטרס ואין מחילות של כלי עשויות אלא להניח בתוכן משמע מפירושו דלחיר כלי אינו קונה ואין נראה דכפרק בתרא דע"י (דף עא:) אמר גבי יין נסך ממי מטא לאחירא דמנא קנייה יין נסך לא הוי עד דמטא לארעייה דמנא משמע דלחיר כלי קונה אלא נראה דהכי פירושו דהא לא נח בלחיר כלי אבל גבי חצרות אע"ג דלא נח תוך מחילות הפנימיות כיון שהוא תוך מחילות החילונה מגורשת כיון דמחילות החיצונות הם קבועות כדפירשנו לעילוי<sup>(י)</sup> וגרסי' גבי חצרות כיון שהגיע לאחיר מחילות הפנימית פירוש כנגד הפנימית למעלה ממחילותיה ותוך מחילות חילונה וגבי קופות גרסי' אפילו הגיע לאחיר פנימית פירוש ולמעלה ממחילותיה דאי הוה בתוך חלל קופה הפנימית הויל מגורשת כדפרישית ואית ספרים דגרסי' גבי חצרות כיון שהגיע לאחיר מחילה חילונה ולפי גירסא זו כיון דגבי קופות נקט פנימית הוי משמע אפילו מונח בחלל פנימית אינה מגורשת עד שינוס שאליו כדפי' בקונט' ולא יתכן דלחיר כלי קונה כדפרישית: **ב'יש סברי לא אמרינן גזירה שמא יאמרו גיטה קודם לבנה**. בירושלמי<sup>(יט)</sup> מפרש דלזלי לטעמיייהו דב"ש אית להו ב' המגרש (לקמן דף ס). לא יגרש אדם את אשתו אא"כ מלא צה דצר ערוה הלכך מזהמת היא בעיניו ואינו צא עליה וב"ה אית להו אפילו הקדיחתו תבשילו יכול לגרשה ואינה מזהמת בעיניו ויאמרו כי צא עליה וכי האי גוונא פליגי לקמן (דף פא). במגרש ולנה עמו כפונדקי למאן דמוקי לה בלא ראוה שנבעלה: **כתב** אשם מלכות שאינה הוגנת. אומר רבינו אלחנן לדהבי קרי לה שאינה הוגנת<sup>א</sup> לאשמועינן דאע"פ שאין לה לא כתב ולא לשון אף על פי כן מתקנהאין צה:

**ולא בלאות**. פירש בקונטרס בלאותיה קיימים ואין נראה דזהדיא אמרינן בסוף פרק אלמנה נזונית (בבא מציעא דף קא.)<sup>ב</sup> וינמה<sup>ג</sup> לא הפסקידה בלאותיה קיימין אלא בשאין קיימין איירי הכא<sup>ד</sup>: **וצריכה** גט מזה ומזה. פי' בקונטרס אע"פ שקדושי השני לא היו קדושין כדמפרש ביצמות (דף פח:) גזירה שמא יאמרו גירס ראשון גט גמור ונשא שני ומנאלת אשת איס יונאלה בלא גט ואינו נראה לה"ר יוסף דהתם<sup>ה</sup> ודאי היא אשת ראשון אינה מקודשת לשני אבל הכא מה"ת כריכה גט משני ששרי גט גמור<sup>ו</sup> היה אותו שגירש צו ראשון ואינו פסול אלא מדרבנן<sup>ז</sup>:

ואין מחילות של כלי עשויות אלא להניח בתוכן משמע מפירושו דלחיר כלי אינו קונה ואין נראה דכפרק בתרא דע"י (דף עא:) אמר גבי יין נסך ממי מטא לאחירא דמנא קנייה יין נסך לא הוי עד דמטא לארעייה דמנא משמע דלחיר כלי קונה אלא נראה דהכי פירושו דהא לא נח בלחיר כלי אבל גבי חצרות אע"ג דלא נח תוך מחילות הפנימיות כיון שהוא תוך מחילות החילונה מגורשת כיון דמחילות החיצונות הם קבועות כדפירשנו לעילוי<sup>(ט)</sup> וגרסי' גבי חצרות כיון שהגיע לאחיר מחילות הפנימית פירוש כנגד הפנימית למעלה ממחילותיה ותוך מחילות חילונה וגבי קופות גרסי' אפילו הגיע לאחיר פנימית פירוש ולמעלה ממחילותיה דאי הוה בתוך חלל קופה הפנימית הויל מגורשת כדפרישית ואית ספרים דגרסי' גבי חצרות כיון שהגיע לאחיר מחילה חילונה ולפי גירסא זו כיון דגבי קופות נקט פנימית הוי משמע אפילו מונח בחלל פנימית אינה מגורשת עד שינוס שאליו כדפי' בקונט' ולא יתכן דלחיר כלי קונה כדפרישית: **ב'יש סברי לא אמרינן גזירה שמא יאמרו גיטה קודם לבנה**. בירושלמי<sup>(יט)</sup> מפרש דלזלי לטעמיייהו דב"ש אית להו ב' המגרש (לקמן דף ס). לא יגרש אדם את אשתו אא"כ מלא צה דצר ערוה הלכך מזהמת היא בעיניו ואינו צא עליה וב"ה אית להו אפילו הקדיחתו תבשילו יכול לגרשה ואינה מזהמת בעיניו ויאמרו כי צא עליה וכי האי גוונא פליגי לקמן (דף פא). במגרש ולנה עמו כפונדקי למאן דמוקי לה בלא ראוה שנבעלה: **כתב** אשם מלכות שאינה הוגנת. אומר רבינו אלחנן לדהבי קרי לה שאינה הוגנת<sup>א</sup> לאשמועינן דאע"פ שאין לה לא כתב ולא לשון אף על פי כן מתקנהאין צה:

**ולא בלאות**. פירש בקונטרס בלאותיה קיימים ואין נראה דזהדיא אמרינן בסוף פרק אלמנה נזונית (בבא מציעא דף קא.)<sup>ב</sup> וינמה<sup>ג</sup> לא הפסקידה בלאותיה קיימין אלא בשאין קיימין איירי הכא<sup>ד</sup>: **וצריכה** גט מזה ומזה. פי' בקונטרס אע"פ שקדושי השני לא היו קדושין כדמפרש ביצמות (דף פח:) גזירה שמא יאמרו גירס ראשון גט גמור ונשא שני ומנאלת אשת איס יונאלה בלא גט ואינו נראה לה"ר יוסף דהתם<sup>ה</sup> ודאי היא אשת ראשון אינה מקודשת לשני אבל הכא מה"ת כריכה גט משני ששרי גט גמור<sup>ו</sup> היה אותו שגירש צו ראשון ואינו פסול אלא מדרבנן<sup>ז</sup>:

**הזורק פרק שמיני גיטין**

**והא** דאמר רב יהודה לא יעמוד אדם על גגו ויקלוט מי גשמים. הכפין על גגו של חצירו דהוי מוליא מרשות לרשות אס לא עירבו שאע"פ שאינס דרים על הגגות שיך נמי צהו אסור חילוק רשות: **הני מילי**. דחלוקת רשויות גגין כרשויות בתים לענין שבת: **אבל בגיטין**. היו

לו שני גגין סמוכין זה לזה והשאינה מקוס צה לקבל את גיטה וקיבלתו צה לא אמרינן הכא רשויות חלוקות. דהא דאמרן לעיל תרי מקומות לא מושלי אינשי משום קפידא הוא יס משאיל חצרו ומקפיד על ציתו אבל כולי האי גגין סמוכין ואין תשמיש רגיל בהן לא קפדי אינשי: <sup>א</sup>אמר אביי בשתי חצרות זו לפנים מזו פנימית שלה וחיצונה שלו ומחיצות החיצונות עודפות על הפנימיות וזורקו לה כיון שהגיע לאויר מחיצות החיצונה הרי זו מגורשת מאי טעמא פנימית גופה במחיצות החיצונה קא מינטרה מה שאין כן בקופות שתי קופות זו בתוך זו פנימית שלה וחיצונה שלו וזורקו לה אפילו הגיע לאויר פנימית אינה מגורשת מאי טעמא דהא לא נח יוכי נח מאי הוי<sup>ט</sup> כליו של לזקח ברשות מוכר הוא הכא במאי עסקינן בקופה שאין לה שוליים: <sup>ב</sup>ב"ש אומרים פוטר אדם אשתו בגט ישן ובית הלל דאוסרין ואיהוה גט ישן כל שנתייחד עמה מאחר שכתבו לה: **גב' במאי** קמפלגי ב"ש סברי לא אמרינן גזירה שמא יאמרו גיטה קודם לבנה וב"ה סברי אמרי' הגזירה<sup>ד</sup> שמא יאמרו גיטה קודם לבנה א"ר אבא אמר שמואל אם נישאת לא תצא וא"ד א"ר אבא אמר שמואל \* ואם נתגרשה תינשא לכתחלה: **בתנ"י** כתב לשום מלכות ושאינה הוגנת לשום מלכות מדי לשום מלכות ויין לבנין הבית לחורבן הבית<sup>א</sup> היה במזרח וכתב במערב ב"במערב וכתב במזרח תצא מזה ומזה וצריכה גט מזה ומזה ואין לה לא כתובה ולא פירות ולא מזונות ולא בלאות לא על זה ולא על זה אם נטלה מזה ומזה תחזיר והולד ממזר מזה ומזה ולא זה וזה מממאין לה ולא זה וזה זכאין לא במציאתה ולא במעשה ידיה ולא בהפרת נדריה היתה בת ישראל נפסלת מן הכהונה בת

דקנסוה דמנפ' ביצמות (בבא מציעא דף קא:) דאיבעי לה אקרייה לגיטא: **והולד ממזר מזה ומזה**. אס החזירה הראשון וילדה לו צן הוי ממזר מדרבנן וביצמות (פט:) אמרינן דאסור במזנות הואיל וכשר מן התורה: **מעמאין לה**. אס כהניס הם: **נפסלס מן הכהונה**. דזונה היא דקתס זונה היינו אשת איס שמונה תחת בעלה לאחריס דהיינו נפקת ברה: **בת** דקנסוה דמנפ' ביצמות (בבא מציעא דף קא:) דאיבעי לה אקרייה לגיטא: **והולד ממזר מזה ומזה**. אס החזירה הראשון וילדה לו צן הוי ממזר מדרבנן וביצמות (פט:) אמרינן דאסור במזנות הואיל וכשר מן התורה: **מעמאין לה**. אס כהניס הם: **נפסלס מן הכהונה**. דזונה היא דקתס זונה היינו אשת איס שמונה תחת בעלה לאחריס דהיינו נפקת ברה: **בת**

ואין מחילות של כלי עשויות אלא להניח בתוכן משמע מפירושו דלחיר כלי אינו קונה ואין נראה דכפרק בתרא דע"י (דף עא:) אמר גבי יין נסך ממי מטא לאחירא דמנא קנייה יין נסך לא הוי עד דמטא לארעייה דמנא משמע דלחיר כלי קונה אלא נראה דהכי פירושו דהא לא נח בלחיר כלי אבל גבי חצרות אע"ג דלא נח תוך מחילות הפנימיות כיון שהוא תוך מחילות החילונה מגורשת כיון דמחילות החיצונות הם קבועות כדפירשנו לעילוי<sup>(ט)</sup> וגרסי' גבי חצרות כיון שהגיע לאחיר מחילות הפנימית פירוש כנגד הפנימית למעלה ממחילותיה ותוך מחילות חילונה וגבי קופות גרסי' אפילו הגיע לאחיר פנימית פירוש ולמעלה ממחילותיה דאי הוה בתוך חלל קופה הפנימית הויל מגורשת כדפרישית ואית ספרים דגרסי' גבי חצרות כיון שהגיע לאחיר מחילה חילונה ולפי גירסא זו כיון דגבי קופות נקט פנימית הוי משמע אפילו מונח בחלל פנימית אינה מגורשת עד שינוס שאליו כדפי' בקונט' ולא יתכן דלחיר כלי קונה כדפרישית: **ב'יש סברי לא אמרינן גזירה שמא יאמרו גיטה קודם לבנה**. בירושלמי<sup>(יט)</sup> מפרש דלזלי לטעמיייהו דב"ש אית להו ב' המגרש (לקמן דף ס). לא יגרש אדם את אשתו אא"כ מלא צה דצר ערוה הלכך מזהמת היא בעיניו ואינו צא עליה וב"ה אית להו אפילו הקדיחתו תבשילו יכול לגרשה ואינה מזהמת בעיניו ויאמרו כי צא עליה וכי האי גוונא פליגי לקמן (דף פא). במגרש ולנה עמו כפונדקי למאן דמוקי לה בלא ראוה שנבעלה: **כתב** אשם מלכות שאינה הוגנת. אומר רבינו אלחנן לדהבי קרי לה שאינה הוגנת<sup>א</sup> לאשמועינן דאע"פ שאין לה לא כתב ולא לשון אף על פי כן מתקנהאין צה:

**ולא בלאות**. פירש בקונטרס בלאותיה קיימים ואין נראה דזהדיא אמרינן בסוף פרק אלמנה נזונית (בבא מציעא דף קא.)<sup>ב</sup> וינמה<sup>ג</sup> לא הפסקידה בלאותיה קיימין אלא בשאין קיימין איירי הכא<sup>ד</sup>: **וצריכה** גט מזה ומזה. פי' בקונטרס אע"פ שקדושי השני לא היו קדושין כדמפרש ביצמות (דף פח:) גזירה שמא יאמרו גירס ראשון גט גמור ונשא שני ומנאלת אשת איס יונאלה בלא גט ואינו נראה לה"ר יוסף דהתם<sup>ה</sup> ודאי היא אשת ראשון אינה מקודשת לשני אבל הכא מה"ת כריכה גט משני ששרי גט גמור<sup>ו</sup> היה אותו שגירש צו ראשון ואינו פסול אלא מדרבנן<sup>ז</sup>:

**גינה**

וכיון שכן רואי קדושי שני קידושין גמורין הן. אלא הכי פירושא תצא מן הראשון מן הדין שקידושי שני קידושין גמורין הן שהרי נתגרשה מן הראשון מדאורייתא ומן השני נמי תצא שכיון שגט ראשון פסול מדבריהם היה הוא נאילוי וינמה עם השני הלכך אפי' נתגרשה מן הראשון (בגט שנין) אסורה עליו [על השנין] דכשם שאסורה לבעל כך אסור לבעול וצריכה גט מן השני. ר"ן שם.

כתב לשם מלכות שאינה הוגנת לשם מלכות מדי לשם מלכות ויין לבנין הבית לחורבן הבית היה במזרח וכתב במערב ידיה ולא בהפרת נדריה היתה בת ישראל פסלה מן הכהונה בת לוי מן המעשר בת כהן מן התרומה אין יורשיו של זה יורשיו של זה ואחיו של זה חולצין ולא מיבמין שינה שמו ושמה שם עירו ושם עיריה תצא מזה ומזה וכל הדרכים האלו בה (ל) אם היה בדרך וכתב הגט בשנת כך וכך למלכות פרס ולא שם המלך המולך: ואמאי קרי לה מלכות שאינה הוגנת שאין לה לא כתב ולא לשון אלא מאומה אחת לקחו והיינו דכתיב (עובדיה א) בוי אתה מאד

מסורת הש"ס

א) (עירובין כג.). ב) [לעיל פתא]. ג) עדות פיד מ"ו [לקמן פו.]. ד) [לעיל כו.]. ה) [לקמן פו.]. וימות א:
ו) [ש"י מוספות ימות א:]. ז) [ש"י היה צמזמו וכו' ועוד במוספות דלקמן פ. ד"ה כו.]. ח) דבפ"ר הרשעה, דבפ"ר ויכא, ובדש"ס דבפ"ר ויכר נמי הוה, ד"ה [ועיין היעב מוס' עירובין א:]. ד"ה ושמואל, כגדש"ס דב"ה כגדש"ס לקמן דב"ה ויה לא נח. ר"ש מדסוף, א) [משפחות פ"ג סוף ה"א]. ב) [י"ל המשכיר, כגדש"ס מוספות ד"מ א:]. ג) [ועיין ד"ה וי בלז, ד"ה פנימות], טו) [דפיקרין ה"ט].

**גליון הש"ס**

**גב' אמ** נתגרשה תינשא לכתחלה. עיין יצמות דף ד' ע"ב מוספות ד"ה בגט יסן:

**לעזי רש"י**

פוג"ץ. קרקעית.

**מוסף תוספות**

א. דכמו שאסור לטלטל כלים ששבתו בבית לחצר ולגג שלא עירבו אפילו לה"ש, כן אסור מנג וחצר לבית. מוס' עירובין א:
ב. היכא דליכא מחיצות בנרות בין גגו לגגו של חבירו. רשב"א. ג. של עצמו. מוס' עירובין שם. ד. ואין גג של חבירו אסור עלי. מוס' עירובין שם. ה. דלרבנן דיריין חלוקין הן אפילו לכלים ששבתו בתוכן, ולרבי שבתו כללים ששבתו בתוך הבית והוא הדין לכלים ששבתו בתוכן שאסור להוליכין מנג לבית. רשב"א. ו. לומר דאע"ג דחלוקין כל כך במלעלה, הני מילי לענין שבת אבל הכא משום קפידא הוא וכולא האי לא פקיר אינשי ולא חשבתינן להו כדיריין חלוקין. רשב"א. ז. אלא כאילו הן משועבדות. רשב"א. ח. ורוקן לה כנגד הפנימית, ששם נפל גט לתוך הפנימית היה אפילו מנכס צאן ברזל שאע"פ שקבל עליו הבעל אחריות, כיון שבלה אינו משלם. ה"רן שם. נוכע"י נכתיב קקשק, אבל כשע"י ורשב"א ישנו פירוש רש"י ע"ש, ועיין מליון. ד. ביבמות אמרינן הכי משום דהתם. ר"ן על ה"ר"י. ט. מדאורייתא. ר"ן שם. טו. דהא מפרשינן בגמ' טעמא משום שלום מלכות

<sup>[1]</sup> נראה דל"י כתב לשם מלכות כ"י פי' אם היה בדרך